

Bài Học 2

*5 Tháng 1 – 11 Tháng 1

Sự Tạo Thế



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 1:1, 2; Ê-sai 45:18; Sáng thế Ký 1:3-5; 1 Giăng 1:5; Khải huyền 22:5; Sáng thế Ký 1:6-8; Sáng thế Ký 1:9-13; 2 Cô-rinh-tô 4:6; 2 Phi-e-rơ 3:5; Gióp 38:4-6.

Câu Gốc: “Vì Đức Giê-hô-va, Đấng đã dựng nên các tầng trời, tức là đức Chúa Trời đã tạo thành đất và làm ra nó, đã lập nó cho bền vững, chẳng phải dựng nên là trống không, bèn đã làm để dân ở, phán như vậy: Ta là Đức Giê-hô-va, không có Đấng nào khác!” (Ê-sai 45:18).

Bắt đầu từ Sáng thế Ký 1, Kinh Thánh đã hỗ trợ cái tư tưởng rằng Đức Chúa Trời đã dựng định và phác họa tất cả mọi sự. Ngài khởi đầu với một thế giới vô hình và trống không. Rồi Ngài để ra ba ngày sửa soạn để nó trở thành một địa cầu có sự sống.

Một số các nhà nghiên cứu Kinh Thánh không đồng ý với tư tưởng rằng Đức Chúa Trời đã sửa soạn và phác họa thế gian. Họ cho rằng Đức Chúa Trời để cho thiên nhiên tự nó phát triển. Đây là một lý luận quen thuộc của những người tin vào “thuyết tiến hóa hữu thần.” Nhưng các luận lý ấy không phù hợp với sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Vũ trụ tự nó không có quyền năng để tạo dựng. Sự tạo hóa không thể nào xảy ra một mình mà không có sự điều khiển của Đức Chúa Trời. Đúng ra sự tạo thế là cách Đức Chúa Trời bày tỏ tình yêu thương cho vật thọ tạo mà Ngài đã dựng nên.

Vô Hình Và Trống Không

Kinh Thánh cho ta thấy địa cầu ở trong thể nào trước khi Đức Chúa Giê-hô-va mang sự sống đến cho nó?

Kinh Thánh mở đầu câu chuyện Tạo Thế bằng lời khẳng định rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Sau đó, Kinh Thánh nói tiếp địa cầu lúc ấy như thế nào khi Đức Chúa Trời bắt đầu sửa soạn cho nó trở thành một nơi cho các sinh vật sống được. Địa cầu lúc ấy là một nơi không có hình dạng, trống không, tối tăm, và ẩm ướt. Các câu kế tiếp sẽ diễn tả cách Đức Chúa Trời tạo địa cầu thành một nơi sống động. Các câu này không nói cho chúng ta biết đất đá và nước bắt đầu xuất hiện lúc nào. Các câu này chỉ nói rằng thế gian là một nơi không có sự sống được. Nó trở nên một nơi ở được sau khi Đức Chúa Trời đã làm cho nó trở nên một nơi có sự sống.

Ê-sai 45:18 dạy chúng ta gì về chương trình Đức Chúa Trời có sự Tạo Thế?

Khi địa cầu mới được dựng nên, nó chưa phải là một nơi sự sống hiện diện được. Kinh Thánh không nói gì về thời kỳ giữa sự tạo dựng đất đá và nước cho đến khi sự tạo dựng một môi trường và các sinh vật. Có một số Cơ Đốc nhân tin rằng các sinh vật được tạo dựng ngay sau khi địa cầu được tạo dựng. Lại có người khác nghĩ rằng có cả một thời gian rất dài sau khi đất đá và nước được thành hình trước khi môi trường và các sinh vật được dựng nên.

Sự thật rất đơn giản rằng, chúng ta không biết được. Nhưng điều ấy cũng không hẳn hoàn toàn quan trọng. Bởi vì điều quan trọng hơn hết là Đức Giê-hô-va đã dựng nên mọi sự và Ngài không lệ thuộc vào sự hiện hữu của các thể chất trước khi Ngài tạo dựng nên vũ trụ. Và qua Ngôi Lời (Đức Chúa Giê-su), Đức Chúa Trời đã tạo dựng một thế giới hoàn hảo cho chúng ta sống được trong ấy.

Hãy Có Sự Sáng

Các câu này dạy chúng ta biết gì về ngày đầu tiên của sự Tạo Thế?

Một điểm chúng ta thấy trong các câu này là Đức Chúa Trời phân cách ánh sáng ra khỏi bóng tối. Sự sáng hay sự tối không có nghĩa gì trong hành động này của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Ngài (Thi thiên 139:12). Vì cả hai điều ấy đều nằm dưới quyền quản trị của Ngài. Nhưng Đức Chúa Trời đặt tên cho khoảng thời gian sáng và tối, và Ngài gọi chúng là “ngày” và “đêm.” Đức Chúa Trời có quyền đặt tên cho mọi khoảng thời gian, vì Ngài là Đấng đã dựng nên thời gian. Là Đấng Chủ Tể của thời gian, Đức Chúa Trời không bị hạn hẹp bởi thời gian. Đúng ra thời gian tùy thuộc nơi Ngài.

Một điểm nữa, ấy là có một khoảng thời gian của bóng tối và một khoảng thời gian của ánh sáng. Hai khoảng thời gian này tạo nên một ngày. Chúng ta sẽ bàn luận về ý nghĩa của “một ngày” trong câu chuyện Tạo Thế. Nhưng trước hết chúng ta biết rằng một ngày qua là một khoảng thời gian tối và một khoảng thời gian sáng.

Sự hiện diện của Đức Chúa Trời thường được nối liền với sự sáng (đọc 1 Giăng 1:5; Khải huyền 22:5). Chúng ta không cần phải nghĩ rằng ánh sáng đã được sáng chế ra trong ngày đầu tiên của tuần lễ Tạo Thế. Bởi vì chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã hiện hữu trước khi địa cầu được dựng nên. Chỉ rằng, qua sự Tạo Thế, ánh sáng đã được giới thiệu vào một địa cầu đầy bóng tối.

Nhưng rồi có người hỏi, *“Làm sao có được ngày và đêm trước khi mặt trời được giới thiệu đến trong ngày thứ tư của câu chuyện Tạo Thế?”* Môi-se, tác giả của sách Sáng thế Ký, chắc chắn đã biết đến sự liên hệ giữa mặt trời và ánh sáng ban ngày. Nhưng Môi-se viết lại về sự sáng và sự tối trong ngày thứ nhất. Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se điều am tường về sự Tạo Thế mà chúng ta không hiểu được. Đây là điều am tường mà người ta không thể đạt được bởi chỉ quan sát thiên nhiên mà thôi. Tại sao chúng ta không ngạc nhiên với sự thật rằng vẫn còn nhiều điều về sự Tạo Thế mà chúng ta chưa hiểu biết hết?

Bầu Trời Được Dựng Nên

Bầu khí quyển xem như là một phần của bầu trời đã được dựng nên trong ngày thứ hai của Tuần Lễ Tạo Thế. Bầu khí quyển là cần thiết để nước có thể di chuyển từ dưới mặt đất lên. Nghĩa là nước có thể bốc hơi vào bầu khí quyển và từ đó nó được chuyển đi khắp nơi trên địa cầu. Và rồi nó lại được mang trở lại mặt đất qua hình dạng sương móc (Sáng thế Ký 1:6) hoặc là các cơn mưa.

Nhiều tư tưởng gia đã bàn cãi về ý nghĩa của chữ *khoảng không* (hay *không trung*). Tiếng Hê-bơ-rơ dùng từ *raqia*, là một danh từ đôi khi có nghĩa là một miếng kim loại bị đập thành một tấm mỏng. Ở đây chữ *khoảng không* đã được dùng. Các người không tin vào sự Tạo Thế của Đức Chúa Trời thì cho rằng, những người Hê-bơ-rơ cổ (thời Môi-se) đã tin rằng bầu trời như là một miếng kim khí nằm trên mặt đất. Thế cho nên, họ nói rằng câu chuyện Kinh Thánh là không có thật. Nhưng luận cứ này là sai. Chữ *khoảng không* ở đây chỉ có nghĩa rằng bầu trời ở bên trên. Bầu trời đó là khoảng không và vòng khí quyển. Chúng ta chỉ có thể dùng Kinh Thánh để giải đáp Kinh Thánh. Chẳng hạn trong câu 20, Sáng thế Ký tả các loài chim là giống “bay trên không trung trong bầu trời.” Trong câu 14, thì mặt trời và mặt trăng ở “nơi không trung trong bầu trời.” Rõ ràng chim không thể bay trong *raqia* là nơi có mặt trời và mặt trăng.

Câu chuyện Tạo Thế là một câu chuyện đầy bí ẩn. Nhưng có một điểm rất rõ ràng ấy là không phải là một điều ngẫu nhiên mà địa cầu hiện hữu. Tại sao điểm này rất quan trọng mà chúng ta cần biết?

Nơi Cho Mọi Sinh Vật

Hãy tưởng tượng quyền năng sáng tạo diệu kỳ của Đức Chúa Trời khi Ngài bắt đầu tạo dựng mọi vật. Các câu này giúp chúng ta giải thích thế nào câu nói người ta thường nói, “Con gà và cái trứng, cái nào có trước?”

Trước thời kỳ này, địa cầu bị bao phủ bởi nước. Để tạo chỗ cho loài người, Đức Chúa Trời thay đổi mặt địa cầu thành những nơi có nước và những nơi khô để tạo thành sông biển và đồng bằng. Ngài không để những vùng đất khô cằn không thôi nhưng phải có nước lẫn lộn. Đây là sự phân rẽ thứ ba mà Đức Chúa Trời đã làm (sự phân rẽ thứ nhất là phân rẽ sự sáng và sự tối; phân rẽ thứ hai là phân rẽ phần nước trên trời và phần nước dưới đất; và phân rẽ thứ ba là phân rẽ đất khô và biển). Và đây cũng là lần thứ ba Đức Chúa Trời đặt tên cho những điều Ngài đã phân rẽ ra.

Điều thứ hai xảy ra trong sự Tạo Thế được ghi lại trong ngày thứ ba của tuần lễ Tạo Thế. Đất khô đã tạo nên một nơi mà cây cỏ và các sinh vật sẽ được tạo dựng để mang lại thực phẩm. Câu Kinh Thánh này không nói lên bao nhiêu loại cây cỏ và hoa quả đã được tạo dựng, chúng ta chỉ biết là rất nhiều, đủ loại. Kinh Thánh nói rõ ràng là không chỉ có một loài cây hay cỏ đặc biệt mà từ đó mọi loài thực vật phát nguồn ra. Tất cả nhiều giống và loại đã được tạo dựng cùng một lúc.

Thử kể ra mọi loài hoa quả mà chúng ta biết và tận hưởng. Chúng có nói lên tình yêu thương của Đức Chúa Trời có cho chúng ta khi Ngài sắm sửa các loài thực vật này cho loài người không? Như vậy, cho rằng các loài hoa quả này là biến hóa theo một chương trình tiến hóa từ đơn cấp hạ đẳng sang đến thượng đẳng như chúng ta biết ngày nay có là xuẩn ngốc hay không?

Lời Quyền Năng Của Đức Chúa Trời

Các câu Kinh Thánh trong 2 Cô-rinh-tô 4:6; Ê-sai 55:11; và 2 Phi-e-rơ 3:5 dạy chúng ta điều gì về quyền năng của lời phán của Đức Chúa Trời?

Kinh Thánh dạy chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời đã tạo dựng mọi sự đến từ điều chưa hề hiện hữu (*ex nihilo*) bằng lời phán của Ngài. Trong thời lịch sử của Kinh Thánh, chỉ có người Hê-bơ-rơ là những người duy nhất tin điều này. Cũng có nhiều truyền thuyết và sự tích của các giống dân khác nói về sự tạo hóa, nhưng các câu chuyện ấy đều liên hệ đến chiến tranh và các cuộc tranh chấp xảy ra làm sự tạo thế phải xuất hiện.

Người của thời đại ngày nay cũng có những câu chuyện tạo thế, và cũng liên hệ với chiến tranh. Câu chuyện ấy là có chiến tranh giành sự sống giữa các loài thọ tạo. Mạnh được yếu thua. Theo câu chuyện này, các loài sinh vật ngày càng mạnh hơn vì giống yếu đã bị hủy diệt. Cuối cùng sinh vật khôn ngoan nhất tồn tại và đó là loài người. Câu chuyện này là câu chuyện của thuyết tiến hóa.

Nhưng các thần (*gods*) của thuyết tiến hóa không phải là Đức Chúa Trời (*God*) của Kinh Thánh. Đức Chúa Trời của Kinh Thánh là Đấng bảo vệ kẻ yếu và là Đấng Ban Bố mọi điều cho mọi loài thọ tạo. Sự chết, sự thống khổ, và mọi điều xấu khác không đến từ Đức Chúa Trời. Nhưng các điều ấy là hậu quả hiển nhiên của sự nghịch lại với luật cai trị tuần hoàn của Ngài. Các thần của thuyết tiến hóa diệt kẻ yếu để bồi đắp kẻ mạnh. Tệ hại hơn nữa, họ khởi đầu các cuộc tranh chấp và chiến tranh.

Vì lẽ ấy, hai đoạn đầu của sách Sáng thế Ký không thể nào đồng ý với thuyết tiến hóa của thời hiện đại. Ngay từ lúc ban đầu, thuyết tiến hóa đã hoàn toàn trái ngược với câu chuyện Tạo Thế của Kinh Thánh.

Thứ Sáu *11 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc: Kinh Thánh không nhắc tới. Nhưng chúng ta có đủ lý do từ Kinh Thánh để thấy rằng vũ trụ đã có từ trước khi địa cầu thành hình. Thứ nhất, trong Gióp 38:4-6, Đức Chúa Trời nói rằng các sinh vật (thiên sứ và loài người) cất tiếng ngợi khen Chúa khi Ngài tạo dựng nên thế gian. 1 Cô-rinh-tô 4:9 có thể nhắc đến cùng nhóm sinh vật kể trên. Thứ hai, con rắn đã có mặt trong Vườn Ê-đen từ trước khi A-đam và Ê-va phạm tội. Trong Khải huyền 12:9, con rắn là một tên khác để gọi Sa-tan, là kẻ đã bị đuổi khỏi thiên đàng. Đức Chúa Giê-su nói rằng Ngài chứng kiến sự kiện này (Lu-ca 10:18). Ê-xê-chi-ên 28:14, 15 tả lại việc một chê-ru-bin được xúc dầu, là thiên sứ hộ vệ (nói về Sa-tan), là một thiên sứ hoàn toàn nhưng về sau đã phản nghịch lại Đức Chúa Trời. Các câu này cho thấy đã có một khoảng thời gian trước khi Sa-tan nổi loạn và Sa-tan cũng đã sống trong vũ trụ nữa. Các câu này cho thấy A-đam và Ê-va không phải là hai sanh linh đầu tiên đã được dựng nên.

“Khi địa cầu mới được tạo dựng bởi Đấng Tạo Hóa, nó thật đẹp đẽ. Mặt địa cầu được che đầy bằng những đồi, núi, đồng bằng, thung lũng và những giòng sông phú quý và những biển hồ tươi mát. Những ngọn núi không sỏi đá và cheo leo vì chúng được bảo bọc bằng những lớp đất màu mỡ. Mặt đất phủ bằng đủ mọi loài cây cỏ xanh tươi khắp nơi. Mặt đất không có những vũng lầy nguy hiểm và những sa mạc hoang vu. Những bụi cây trổ hoa khắp mặt đất. Các ngọn đồi là những rừng cây cao chất ngất. Không khí trong lành không bị ô nhiễm và còn nguyên tinh khiết. Toàn cả khung cảnh của thế gian ngày ấy xinh đẹp hơn bất cứ một khu vườn nào của loài người ngày nay. Thiên sứ vui mừng ngắm tác phẩm tạo thế của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, trang 44.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chỉ ra những điều chứng minh rằng thế giới đã phải được phác họa bởi Đức Chúa Trời.
- 2 Có những lý do nào làm bạn nghĩ rằng giáo thuyết tiến hóa không thể nào đồng hiện diện với sự dạy dỗ của Kinh Thánh về tạo hóa được.
- 3 Chắc chắn có những điều trong sự Tạo Thế của Sáng thế Ký mà chúng ta không sao giải thích được. Nhưng tại sao đó lại không là một lý do tốt để chúng ta từ chối không chấp nhận chân lý về cách thế gian đã được tạo dựng như thế nào?